

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/451/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713201217
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713201217.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Ivety Martinákovovej a JUDr. Alice Beňovej v právnej veci navrhovateľky T. C., bytom I. XXXX/XX, X. proti odporcovi F. C., bytom I. XXXX/XX, X., zastúpenému X., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom K. K., E. XXX, IČO: XX XXX XXX, o určenie manželského výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. mája 2013, č.k. 6C/19/2013-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky z titulu manželského výživného sumou 100 Eur mesačne od 06.02.2013 s tým, že výživné je povinný poukazovať odporca navrhovateľke do posledného dňa v predchádzajúcom mesiaci, pod následkom výkonu rozhodnutia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Zameškané výživné od 06.02.2013 do 31.05.2013 vo výške 382,19 Eur uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi ďalej uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu v Považskej Bystrici súdny poplatok vo výške 72 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa XX.XX.XXXX manželstvo, z ktorého pochádzajú dve maloleté deti, syn F., narodený dňa XX.XX.XXXX a syn T., narodený dňa XX.XX.XXXX. Navrhovateľka s odporcom bývali do 08.01.2013 v rodinnom dome, ktorý je ich vlastníctvom na adrese I. XXXX/XX v X.. Dom kúpili od odporcových rodičov a odporcovi rodičia v dome doposiaľ bývajú. Dňa 08.01.2013 sa odporca na žiadosť navrhovateľky odsťahoval z rodinného domu a od tejto doby býva mimo miesta bydliska. V konaní bolo preukázané, že odporca pracuje ako živnostník, jeho priemerný mesačný zárobok predstavuje 880 Eur. Obaja rodičia majú dve vyživovacie povinnosti, a to k mal. synovi F., na ktorého prispieva odporca výživným po 180 Eur mesačne a mal. T., na ktorého platí výživné 120 Eur mesačne. Maloletý F. je študentom 2. ročníka L. T. v K., maloletý T. je žiakom 7. triedy základnej školy. Matka detí bola od konca roku 2012 nezamestnaná, nemala žiaden príjem. Na konci mesiaca mája 2013 sa zamestnala na dohodu o vykonaní práce a zarába 2,30 Eur na hodinu, keď mesačne môže odpracovať 62 hodín. Hoci odporca okrem výživného na deti platí všetky náklady spojené s chodom domácnosti a platí aj hypotéku na dom vo výške 114 Eur, súd bol toho názoru, že v schopnostiach odporcu je prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 Eur mesačne. Výživné bolo určené od 06.02.2013, teda od podania návrhu na začatie konania. Zameškané výživné vo výške 382,19 Eur súd uložil odporcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, domáhal sa jeho zmeny a zamietnutia návrhu, alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa nie je vôbec presvedčivé, nie je z

neho jasné, akými úvahami sa súd riadil pri svojom rozhodovaní. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že má príjem 880 Eur mesačne, z ktorých uhradza výživné vo výške 300 Eur, hradí 160 Eur mesačne príspevok na bývanie manželke a hypotéku vo výške 114 Eur mesačne. Hypotéka viazne na dome, ktorý v čase rozhodovania užívala navrhovateľka s maloletými deťmi. Po zaplatení uvedených platieb mu zostáva na živobytie suma vo výške 306 Eur. Poukázal na to, že nemá vyriešenú bytovú otázku, keď navrhovateľka ho z domu vyhodila a už sa nechce vrátiť späť. Z čiastky 306 Eur mesačne si musí zabezpečiť ubytovanie a stravu. Po uhradení výživného manželky mu zostane na úhradu ubytovania, inkasa a stravy suma 206 Eur. Zdôraznil, že si musí vytvárať finančnú rezervu, nakoľko mu vznikajú náklady spojené s podnikaním v zahraničí. Poukázal na to, že navrhovateľka poberá mzdu 142,60 Eur mesačne, dostáva prídavky na maloleté deti vo výške 47 Eur mesačne, výživné na maloleté deti vo výške 300 Eur mesačne, príspevok na bývanie 160 Eur mesačne, t.j. spolu suma 489,60 Eur mesačne. Mal za to, že navrhovateľka má zabezpečenú z jeho strany stabilnú životnú úroveň, má kde bývať, keď jej hradí náklady na hypotéku a inkaso. Jeho súčasná životná úroveň je veľmi nízka, býva u brata alebo v robotníckom hoteli a v budúcnosti si musí vyriešiť bývanie. Životná úroveň navrhovateľky je vyššia ako jeho životná úroveň, preto určenie výživného je v rozpore so zákonom, nakoľko platí výživné na maloleté deti a dobrovoľne uhradza príspevok na bývanie.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že s odporcom mali bezproblémový manželský vzťah 17 rokov, pričom v súčasnosti má odporca vzťah s inou ženou a z tohto dôvodu opustil spoločnú domácnosť. V posledných dvoch rokoch manželstva hospodárili so sumou v priemere 3.000 Eur mesačne, ona sa podieľala na tejto čiastke sumou cca 350 Eur mesačne, pokiaľ pracovala a odporca zabezpečoval zvyšnú časť príjmov. Prácu stratila v roku 2012, kedy bola od januára do mája nezamestnaná. V máji 2012 si našla prácu v A. Z., kde dostala pracovnú zmluvu na dobu určitú do novembra 2012. V máji 2013 pracovala na dohodu a v júli 2013 uzatvorila pracovnú zmluvu na dobu určitú do 30.11.2013, v ktorej má dohodnutú hrubú mzdu v sume 374 Eur mesačne. Namietala, že výška priemerného mesačného príjmu odporcu je podstatne vyššia než 880 Eur. Tvrdenia odporcu, že hradí mesačne 160 Eur na inkaso sa nezakladajú na pravde, keď v skutočnosti jej odporca za 5 mesiacov prispel na domácnosť iba v sume 250 Eur, t.j. po 50 Eur mesačne. Odporca neprispieva ani nad rámec určeného výživného na maloleté deti, keď sám sa vyjadril, že bude prispievať len v sume určenej súdom. Tvrdenia odporcu o tom, že mu pre vlastnú potrebu zostáva 306 Eur, považovala za účelové. Odporca má ďalšie výdavky na pohonné hmoty, poistenie súvisiace s používaním vozidla, výdavky na mobilný telefón a internet (v posledných mesiacoch cca 200 Eur mesačne), s úhradami povinných odvodov na sociálne a zdravotné poistenie a o týchto nákladoch a výdavkoch sa v odvolaní ani nezmenšoval. V skutočnosti odporca žije s družkou, ktorá nepracuje, s jej dvoma maloletými deťmi a vyživovaciu povinnosť v tejto rodine supljuje odporca. Je pravdou, že odporca hradí hypotéku, avšak poukázala na to, že okrem platenia inkasa je nútená zaplatiť aj ďalšie výdavky spojené s bývaním v rodinnom dome, čo predstavuje mesačne 52,80 Eur. V súčasnosti poberá mzdu 374 Eur, hradí inkaso 160 Eur, ostatné výdavky 52,80 Eur, pričom v tejto sume nie je zohľadnené cestovné do práce ani výdavky na telefónne účty. Je evidentné, že výška jej príjmu sa pohybuje na hranici životného minima, a preto považuje návrh na určenie výživného manželky za opodstatnený.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní odporcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Za daného stavu si osvojil dôvody napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v celom rozsahu na ne poukazuje. Odvolacie námietky odporcu sú totožné s námietkami uplatnenými odporcom pred súdom prvého stupňa a tieto námietky nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

K námietkam odporcu uvádzaným v odvolaní odvolací súd poznamenáva nasledovné:

Rozsah vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi, teda vzájomné vyživovacie povinnosti trvajúce po celú dobu existencie manželstva tak, ako je to upravené v ust. § 71 ods. 1 Zákona o

rodine, určí súd vtedy, ak niektorý z manželov túto povinnosť dobrovoľne neplní buď vôbec, alebo v dostatočnej miere na návrh druhého manžela tak, aby hmotná a kultúrna úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká. Zmyslom návrhu na určenie výživného je teda vyrovnanie rozdielnej životnej úrovne manželov. Pri posudzovaní rozsahu vyživovacej povinnosti manžela sa vychádza zo všeobecných hľadísk uvedených v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, teda sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Pre rozhodnutie súdu o výživnom medzi manželmi podľa uvedených hľadísk nestačí zistiť len osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, vrátane ich príjmu, ale treba zistiť aj konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami.

Odvolačný súd má za to, že súd prvého stupňa v danej veci správne posúdil, že dôvod rozhodnutia o výživnom navrhovateľky je nepochybne daný, keďže mal za preukázané, že odporca si svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke neplnil. Za správnu považuje aj určenú výšku výživného, keď pri jej určení súd prvého stupňa vychádzal zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby navrhovateľky a na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu.

Z vykonaného dokazovania v danej veci vyplýva, že účastníci konania sú manželia, avšak nežijú v spoločnej domácnosti od januára 2013 v dôsledku manželských nezhôd. Navrhovateľka v čase podania návrhu na určenie manželského výživného (06.02.2013) bola nezamestnaná, evidovaná na ÚPSVaR X. ako uchádzačka o zamestnanie bez nároku na dávky a príspevky v hmotnej núdzi. Posledný pracovný pomer navrhovateľky v A. v Z. bol dohodnutý na dobu určitú a skončil uplynutím dojednanej doby, t.j. 30.11.2012. Z uvedeného je možné konštatovať, že navrhovateľka v čase podania návrhu bola nezamestnaná z objektívnych dôvodov. Odporca pracuje ako živnostník, z jeho vyjadrenia vyplýva, že dosahuje priemerný mesačný zárobok 880 Eur netto. Z manželstva účastníkov pochádzajú dve maloleté deti, a to mal. F., ktorý je študentom 2. ročníka strednej školy a mal. T., ktorý je žiakom 7. triedy základnej školy. Odporca prispieva na výživu mal. F. sumou po 180 Eur mesačne a na výživu mal. T. po 120 Eur mesačne na základe rozhodnutia súdu. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka sa na základe dohody o pracovnej činnosti, uzavretej v máji 2013 zamestnala, dosahovala mzdu vo výške 142,60 Eur mesačne. Zo zhodných tvrdení účastníkov ďalej vyplynulo, že odporca po odchode zo spoločnej domácnosti uhrádzal hypotekárny úver vo výške 114 Eur mesačne. Podľa tvrdení odporcu prispieval navrhovateľke na náklady spojené s bývaním v sume cca 140 Eur, navrhovateľka však tieto tvrdenia namietala, keď dôvodila, že príspevky od odporcu boli určené aj na výživu mal. detí. Na základe takto zistených pomerov aj odvolací súd bol toho názoru, že v danej veci je dôvodné priznať navrhovateľke výživné manželky v súlade s ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine, keď účastníci ako manželia nežijú v spoločnej domácnosti od januára 2013, kedy odporca opustil spoločnú domácnosť v dôsledku manželských nezhôd. Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka vyvinula dostatočné úsilie, aby si zaistila príjem podľa jej možností a daných okolností na trhu práce. Podstatným pre posúdenie nároku navrhovateľky bolo skúmanie schopností a možností odporcu. Odvolací súd bol toho názoru, že v schopnostiach a možnostiach odporcu je platíť výživné manželky vo výške 100 Eur mesačne od 06.02.2013, t.j. od podania návrhu, vzhľadom na jeho dosahovaný čistý mesačný príjem a aj vzhľadom na jeho ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva. Pokiaľ odporca v konaní pred súdom prvého stupňa tvrdil, že hradil mesačne príspevok na bývanie manželke vo výške 140 Eur mesačne, tieto tvrdenia jednoznačne v konaní nepreukázal, navrhovateľka poukazovala na to, že finančné prostriedky boli čiastočne určené pre potreby maloletých detí, nakoľko v mesiacoch január, február 2013 nemal odporca určené výživné na mal. deti súdnym rozhodnutím. Z písomného vyjadrenia navrhovateľky k odvolaniu vyplýva, že navrhovateľka po rozhodnutí súdu prvého stupňa uzatvorila pracovný pomer na dobu určitú (01.06.2013 - 30.11.2013), v ktorom bude dosahovať brutto mzdu v sume 374 Eur mesačne. Aj za tejto situácie vychádzajúc zo zásady rovnakej hmotnej a kultúrnej úrovne oboch manželov - účastníkov konania, bolo dôvodné priznať navrhovateľke výživné manželky v zmysle § 71 ods. 1 Zákona o rodine vo výške 100 Eur mesačne. Tvrdenia odporcu uvedené v odvolaní, že životná úroveň navrhovateľky je vyššia ako jeho životná úroveň, keď uspokojuje potreby navrhovateľky platením výživného na mal. deti, uhrádza príspevok na bývanie a hypotéku, neboli opodstatnené. Je potrebné zdôrazniť, že výživné poskytované odporcom vo výške 300 Eur mesačne na mal. deti je určené na uspokojenie odôvodnených potrieb mal. detí, teda nie na výživu navrhovateľky.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke náhradu týchto trov konania nepriznal, nakoľko si túto náhradu neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.